

Tot slot meen ik dat de wet matig alcoholgebruik niet verbiedt zolang de rijvaardigheid niet beneden een bepaald minimum komt. Voor mij is „niet verbieden” iets anders dan toelaten.

Utrecht, september 1979

F. A. NELEMANS

De aansprakelijkheid van en voor de assistent-huisarts

Naar aanleiding van het artikel van dr. mr. dr. SCHUURMANS STEKHOVEN (1979) zouden wij nog enige kanttekeningen willen plaatsen.

Allereerst zijn wij collega SCHUURMANS STEKHOVEN erkentelijk voor de duidelijke manier waarop hij de aansprakelijkheidsproblematiek van de huisarts-assistent heeft geordend. Met name zijn concluderende alinea over de chaotische verhoudingen binnen deze opleiding kunnen wij geheel onderschrijven. Wij willen er echter op wijzen dat wij, onze bevoegdheid ontleend aan het artsexamen, ook buiten de opleidingssituatie als volledig arts moeten kunnen functioneren. Daarbij vallen wij buiten genoemde

aansprakelijkheidsverzekering van de huisarts-opleider. Dit impliceert dat de huisarts-assistent ook zelf een beroepsaansprakelijkheidsverzekering zal moeten afsluiten.

Literatuur: SCHUURMANS STEKHOVEN, W. (1979) *Ned. T. Geneesk.* 123, 1129.

Leiden, september 1979 Namens de huisarts-assistenten
vereniging Leiden,
M. VAN WIJK
B. J. DE BOER

De collegae VAN WIJK en DE BOER hebben gelijk dat zij buiten de opleidingssituatie volle praktizeerbevoegdheden hebben waarvan het aansprakelijkheidsrisico verdient gedeekt te worden voor zover dat niet onder een polis van het Huisartsen-Instituut valt. Maar dan tegen een premie die evenredig is aan het vrije-dagen-en-nachtengedeelte van hun opleidingsjaar dat zij aan dit „schnabbeltje” kunnen besteden.

Waarom organiseren de huisarts-assistenten zich niet landelijk, ook met het oog op de brandende vrije-huisartsen-vestigingsproblematiek?

Tilburg, september 1979 W. SCHUURMANS STEKHOVEN

BERICHTEN

Buitenland

GROOT-BRITANNIË

„Chase the wind through the bones”-tablets. — Een 44-jarige Nederlandse vrouw werd in Birmingham opgenomen wegens een symmetrische polyarthrit van de kleine gewrichten en vocht in beide knieën. Zij had reeds 7 maanden klachten. In het ziekenhuis werd zij gedurende 2 maanden met ontstekingswerende en pijnstillende middelen behandeld, maar haar toestand ging achteruit. Een proef met een nog in onderzoek zijnd nieuw geneesmiddel (ICI nr. 55897) kon niet voorkomen dat zij verder achteruitging, totdat zij op aanraden van Nederlandse vrienden de Chinese pillen Chuei-Fong-Tou-Geu-Wan, 12 stuks per dag begon in te nemen. De objectieve en subjectieve verbetering was indrukwekkend. De pijn verdween na 2 dagen en ook de bezinking en de CRP daalden. Wegens het verrassende effect verzetten de artsen zich niet tegen voortgezet gebruik. Bij dalen van de dosis keerden de verschijnselen terug zodat de patiënte voortging met de beginosis. Als samenstelling van de pillen was opgegeven: 23 plantaardige bestanddelen en als hoofdbestanddeel *Apis chinensis*. De pillen zouden giftige factoren tegenwerken en zweervorming voorkomen. Het ongewoon sterke effect van de pillen en het ontstaan van een vollemaansgezicht zoals bij het syndroom van Cushing deden vermoeden dat de pillen corticosteroiden bevatten. Dit werd bevestigd door een persbericht uit Nederland over een officieel onderzoek waarbij was gebleken dat de pillen dexamethason en ook indomethacine bevatten. De schrijvers vertalen de Chinese naam naar beste weten met „chase the wind through the bones”-tabletten. (*Brit. med. J.* (1979) II, 308.)

Hepatitis B door tatoeage. — Twee patiënten met hepatitis B, die afkomstig waren uit dezelfde regio en die 3 maanden tevoren door dezelfde tatoeëerder waren behan-

deld, vormden de aanleiding tot het opsporen van 31 patiënten die in dezelfde tijd door deze man waren getatoeëerd. (*Lancet* (1979) II, 86.) Een 18-jarige patiënt met geelzucht was een week voor het uitbreken van zijn ziekte getatoeëerd. Alle andere patiënten werden in een kort tijdsbestek na deze datum behandeld. Drie van hen op dezelfde dag en 3 in de daarop volgende 2 weken. De andere patiënten konden alleen ongeveer de maand van het tatoeëren opgeven en 2 zelfs ook dat niet. De door de tatoeëerder gebruikte methode van ontsmetting van de naalden en zijn voorzorgen om te voorkomen dat de kleurstoffen werden besmet bleken onvoldoende te zijn. De schrijvers pleiten voor reglementering van de praktijk van het tatoeëren en regelmatige inspectie door de gezondheidsdienst. Om onjuiste praktijkvoering op het spoor te komen, vinden zij het nodig om in alle aangegeven gevallen van hepatitis B navraag te doen naar de mogelijke oorzaken. Wat de verplichte aangifte aan gegevens oplevert, is niet voldoende om een dergelijke epidemie op het spoor te komen. Had men echter speciaal gelet op de aangiften van mannen van 18-30 jaar dan was het epidemietje misschien wel opgevallen.

Pseudomonas cepacia anestheticofiel? — Bij een routine-onderzoek van bloedzakken van een bloedtransfusiedienst werd besmetting met een pseudomonasstam gevonden. (*Communicable Disease Report*, 24 aug. 1979, nr. 33.) De besmetting was ontstaan doordat de huid van de donors ongevoelig was gemaakt met een besmette oplossing van lignocaine. Deze stof was in kleine ampullen van 0,3 ml geïmporteerd. Op 14 september bevatte het CDR (nr. 36) de mededeling dat de bacterie van het type *Pseudomonas cepacia* was. Dit is hetzelfde type als werd gevonden in een anaestheticum dat in Brussel bij een aantal patiënten aanleiding gaf tot sepsis na intraveneuze toediening. De producent van de ampullen wordt niet genoemd. Men